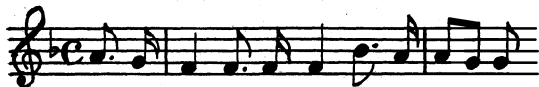

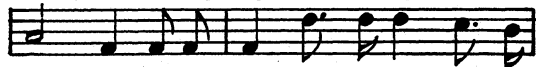
Til min elskede Mand.

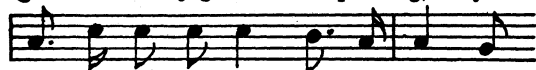
Til min elske · de Mand jeg vil skri · ve

en Sang, og jeg dig den af Hjertet har

gi · vet. Naar jeg tænker paa dig, frydes

jeg saa in · der · lig, thi du er al

min Trøst her i Li · vet.

2. Udi Ungdomens Aar, udi blomstrende Vaar, da vi gav jo hverandre vort Hjerte. Vi var begge saa glad', naar vi hos hverandre sad', vi da glemte al Jordlivets Smerte.

3. Ud paa Bølgen den blaa maa du bort fra mig gaa, men dit Minde mig stedse dog følger. Ofte lider du Nød, ofte skuer du Død paa de vilde, de fraadende Bølger.

4. O, du brusende Hav, tidt du aabner din Grav,
og utallige Sjæle du favner. Pigen mister sin Ven
og en Fader sin Søn, ja, en Kone sin Mage tungt
savner.

5. Du, min Gud, staa os bi, gør fra Kummer os
fri, vær vor Støtte i Alderdoms Dage! Gør vor
Dødstime let, vore Synder udslet, naar vi Afsked
med Verden skal tage!